

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de avocatul Tarsîna Vasile în numele părții vătămate Bucur Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Arsene Nicolae Nicolae,

născut la 27 aprilie 1985, originar din r-nul Nisporeni, s. Ciuciuleni, domiciliat în mun. Chișinău, or. Durești, str. Livezilor, 23.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 15 august 2012 - pînă la 25 martie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 aprilie 2013 - pînă la 12 noiembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 04 februarie 2014 – pînă la 27 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, avocatul Tarsîna Vasile și partea vătămată Bucur Mihail, au susținut recursurile ordinare declarate, solicitînd admiterea acestora.

Avocatul Pîslaru Vitalie și inculpatul Arsene Nicolae s-au pronunțat pentru respingerea recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat și

avocatul părții vătămate Tarsîna Vasile, considerându-le neîntemeiate, cu menținerea hotărîrilor contestate.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2013, Arsene Nicolae a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Arsene Nicolae în beneficiul părților vătămate Bucur Mihail, Casapu Ion și Scrob Dinara prejudiciul moral în mărime de 1000 lei pentru fiecare, cu obligarea inculpatului de a recupera părților vătămate prejudiciul moral încasat în termen de 1 lună.

2. Potrivit rechizitoriului Arsene Nicolae a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal, însă în susținerile verbale acuzatorul de stat a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia nu prezintă intenția directă de omor, astfel Arsene Nicolae a fost învinuit de organul de urmărire penală în aceea că la 26 mai 2012, aproximativ la ora 02²⁰, aflându-se în apropierea clubului pentru distracții de noapte Monaco, din str. Calea Moșilor 17, mun. Chișinău, cu scopul de a se răzbuna pe persoanele, care l-au maltratat lângă clubul menționat, avînd intenția directă de a-i omorî, a efectuat mai multe împușcături din pistolul său de model CZ-83, cu seria A 135399, calibrul 9, în direcția lui Bucur Mihail, Casapu Ion și Scrob Dinara, care se aflau la o distanță de circa 2-3 metri de el, după care s-a ascuns de la locul infracțiunii.

Astfel, lui Bucur Mihail și Casapu Ion conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 1512/D din 21.06.2012 și nr.2397 din 30.05.2012, le-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, iar lui Scrob Dinara potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2643 din 12.06.2012 – vătămare neînsemnată.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat, părțile vătămate Bucur M., Casapu I., Scrob C. în numele părții vătămate minore Scrob D. și avocatul Tarsîna V. în numele acestora, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arsene Nicolae să fie condamnat în baza art. 27,145 alin.(2) lit.b),g) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de părțile vătămate. În argumentarea soluției a invocat că instanța de fond incorect a reîncadrat acțiunile inculpatului în prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal, deoarece în cauză au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor. Potrivit art.17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Acuzarea consideră că Arsene N. a avut intenția de a comite omorul, deoarece după ce a efectuat două împușcături în direcția lui Bucur M. nu s-a oprit, dar a continuat să împuște în direcția persoanelor, unde, i-a rănit pe Casapu I. și Scrob D. Intenția inculpatului de a omorî mai multe persoane se confirmă și prin faptul că el a încercat să-i urmărească pe Doru V. și Apostol V., însă ieșind în public fără a concretiza cine se afla în fața sa, a efectuat împușcături în direcția părților vătămate.

- avocatul Tarsîna V. și părțile vătămate Bucur M., Casapu I., Scrob C., Scrob D., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.27,145 alin.(2) lit.g) Cod penal, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, pentru fiecare parte vătămată, invocînd că acuzarea urmează să modifice învinuirea în sensul agravării, prin includerea în calitate de părți vătămate și pe martorii Doru V. și Apostol V. S-a stabilit cu certitudine că Arsene N. nu a avut nici un motiv real de a scoate arma personală și s-o îndrepte în direcția ultimilor. Instanța de judecată nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor părților vătămate și a martorului Florica A., precum și faptului că inculpatul deținea legal la momentul comiterii infracțiunii o armă de foc de model "CZ-83" seria A 135399, calibrul 9 mm, cunoștea caracteristicile de luptă a armei precum și consecințele posibile a aplicării acesteia. La fel, instanța de

fond nu a luat în considerare la emiterea sentinței comportamentul inculpatului Arsene N. pînă la comiterea tentativei de omor și anume, că acesta a fost inițiatorul conflictului și l-a chemat nemotivat pe Doru V. după colțul construcției pentru a se clarifica, nu le-a permis lui Doru V. și Apostol V. să plece și a scos neîntemeiat arma de foc îndreptînd-o în direcția lor, fără existența vre-unui pericol real pentru sine, a efectuat o împușcătură în direcția lor; inculpatul după ce a fost neutralizat în scopul autoapărării de către martori, i-a urmărit cu arma în mîna în scop de a se răzbuna. Toate cele nominalizate confirmă intenția directă a lui Arsene N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit.g) Cod penal, însă din motive independente de voința lui nu a fost dusă pînă la capăt. Totodată, consideră că sunt ofensatoare mărimea prejudiciului moral încasat de la inculpat de către instanța de fond, deoarece stresul psihic în situația cînd în direcția lor au fost efectuate împușcături din arma de foc și suferințele fizice au fost majore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, au fost admise cererile de retragere a apelului depuse de partea vătămată Casapu I. și a reprezentantului legal Scrob C. în numele părții vătămate minore Scrob D. și încetată procedura de apel. Admise apelurile acuzatorului de stat, părții vătămate Bucur M. și apărătorului acestuia Tarsîna V., casată partial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Arsene N. în beneficiul părții vătămate Bucur M. a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a conchis că prima instanță la pronunțarea sentinței a admis o omisiune că nu a constatat fapta infracțională comisă de inculpat, astfel instanța a constatat că Arsene N. la 26 mai 2012, aproximativ la ora 02²⁰, aflîndu-se în apropierea clubului pentru distracții de noapte "Monaco", din str. Calea Moșilor 17, mun. Chișinău, urmărind scopul încălcării ordinii publice, după cearta și bătaia avută cu două persoane, din intenții huliganice a efectuat mai multe împușcături din pistolul său de model CZ-83, cu seria A 135399, calibrul 9, în direcția lui Bucur Mihail, Casapu Ion și Scrob Dinara, cauzînd părților vătămate Bucur

Mihail și Casapu Ion vătămări corporale ușoare, iar lui Scrob Dinara vătămare corporală neînsemnată.

Instanța de apel apreciind probele administrate a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal nu a fost dovedită, iar instanța de fond, ținând cont de cerințele acuzării în susținerile verbale corect a încadrat fapta infracțională comisă de Arsene N. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că nu este prezentă intenția directă de omor a părților vătămate.

Referitor la cerința de modificare a învinuirii în sensul agravării prin includerea în calitate de părți vătămate pe martorii Doru V. și Apostol V. de către acuzare, instanța a menționat că potrivit art. 28 alin. (1) Cod de procedură penală, 52 alin.(1) pct.23) raportat cu art. 281 CPP, pornirea urmăririi penale și punerea persoanei sub învinuire sunt atribuții exclusiv a procurorului, numai dacă acesta a fost sesizat în modul prevăzut de lege. Din materialele cauzei nu rezultă împrejurarea că Doru V. și Apostol V. au sesizat organul de urmărire penală sau acuzarea despre faptul că lor prin infracțiune, le-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. La fel, nu a fost probat și faptul că martorii nominalizați au împuternicit avocatul apelant Tarsîna V. pentru a le apăra drepturile în fața OUP, acuzării sau a instanței de judecată.

Astfel instanța a reiterat că, tentativa de omor este posibilă numai cu intenție directă, adică atunci când acțiunile vinovatului demonstrează faptul că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința făptuitorului.

Prin urmare, Arsene N. nu a acționat cu intenție directă de omor și acesta a folosit arma de foc în scopul anihilării, pe calea influențării psihice, a celor două persoane ce au acționat cu violență asupra sa în timpul încălcării ordinii publice, împrejurare, ce rezultă din declarațiile părții vătămate Casapu I. potrivit cărora Arsene N. pînă a efectua împușcătura era dezorientat, ținea mîna la ochiul ce sîngera, prezența plăgii la ochiul drept fiind confirmat și prin procesul-verbal de reținere din 26 mai 2013. De asemenea din declarațiile părții vătămate Scrob D. și martorilor Florica A. Savga V. se remarcă împrejurarea că inculpatul imediat după ce a ieșit

de după colț, fără a ținti în cineva concret, a început a efectua împușcături și așa cum Bucur M., Casapu I. și Scrob D. s-au aflat cel mai aproape de inculpat și în câmpul lui vizual, au fost răniți cauzându-le vătămări corporale ușoare și neînsemnată. Lipsa intenției de omor constă și în faptul că după efectuarea împușcăturilor, inculpatul nu a întreprins nici o acțiune de a-și realiza planul de omor, el avînd posibilitatea reală, or în pistol mai avea trei cartușe, precum și din declarațiile martorului Florica A. care a declarat că inculpatul în timpul efectuării împușcăturilor era foarte bulversat și nu realiza ceea ce face, ce denotă lipsa intenției de omor.

În situația în care inculpatul nu a avut o țintă bine determinată, se afla în stare de șoc și între el și părțile vătămate nu s-a constatat existența cărorva relații conflictuale, nu poate fi reținută intenția de omor. Cu atît mai mult că după efectuarea împușcăturilor inculpatul nu s-a ascuns de la locul crimei și a încercat să acorde ajutor părților vătămate prin transmiterea banilor în vederea deplasării la spital.

Referitor la latura civilă, instanța a conchis că în instanța de apel părțile vătămate Casapu I. și Scrob D. nu au susținut cerințele în privința încasării prejudiciului moral, iar partea vătămată Bucur M. a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Astfel, cerința lui Bucur M. este apreciată că condamnarea inculpatului aduce satisfacție morală, iar încasarea sumei solicitate este apreciată ca o îmbogățire fără temei, aceasta fiind exorbitantă, prin urmare instanța a considerat că încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral de 15000 lei, va fi una echitabilă și suficientă.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat și avocatul Tarsîna V. în numele părții vătămate Bucur M. care au solicitat:

- procurorul, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de fond, l-a condamnat pe N. Arsene pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor

cu aplicarea armei, și, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, atât instanța de fond, cât și cea de apel au dat o apreciere greșită probelor examinate, punînd la baza sentinței de condamnare declarațiile inculpatului Arsene N., care a recunoscut vina în comiterea faptei de huliganism agravat și a dus instanțele judecătorești în eroare, încercînd să se eschiveze de la răspunderea penală pentru o faptă criminală comisă cu intenție. Consideră că instanța de apel greșit a constatat că, „ *inculpatul nu a acționat cu intenție directă de omor și că acesta a folosit arma de foc în scopul anihilării, pe calea influențării psihice, a celor două persoane ce au acționat cu violență asupra sa în timpul încălcării ordinii publice*”, deoarece potrivit art. 36 alin.(2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvîrșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

În speță, nu era necesară aplicarea armei deoarece conflictul deja s-a consumat odată ce persoanele au fugit de la fața locului, nefiind un pericol imediat și real, au fost efectuate împușcături după ce s-a scurs o perioadă de timp și cel mai important fiind în loc public, în prezența mai multor persoane Arsene N. nici măcar nu a solicitat ajutor sau să solicite reținerea celor două persoane, dar dorind să se răzbune pe atacatori a tras mai multe focuri de armă în direcția persoanelor prezente nemijlocit în fața sa crezînd că sunt anume persoanele cu care a avut conflict. Prin urmare, este prezența unei tentative de omor, săvîrșită prin depășirea legitimei apărări. Calificarea acțiunilor conform art. 287 alin. (3) Cod penal este una greșită, deoarece între Arsene N. și persoanelor care l-au agresat a fost un conflict, iar intenția acestuia anume a fost de a se răzbuna pe aceste persoane.

Au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal, iar instanțele de judecată, la emiterea hotărîrilor, nu au dat o apreciere juridică corespunzătoare tuturor probelor.

- avocatul Tarsîna V. în numele părții vătămate Bucur M., care invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Arsene N. să fie condamnat în baza art. 27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii date, cu încasarea prejudiciului moral de la inculpat în mărime de 100 000 lei.

Recurentul a invocat că concluziile instanței de fond și apel privind calificarea acțiunilor inculpatului ca fiind încadrate corect în componența infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, nu sunt în coraborare cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că cu puțin timp pînă la tentativa de omor, inculpatul primul a inițiat un conflict cu minorii Doru V., Apostol V., pe care i-a amenințat cu arma personală, dar care în scop de autoapărare l-au lovit și au fugit. Conflictul a avut loc după colțul unui gard, de unde au ieșit fugind Doru V. și Apostol V., apoi a ieșit cu arma în mînă inculpatul.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și apel nu au fost stabilite și cercetate probe că părțile vătămate au fost rănite accidental, de după colțul gardului prin foc de armă în timp ce inculpatul se apăra de la pretinsa agresiune a minorilor.

Dimpotrivă toate părțile vătămate Bucur M., Casapu I., Scrob D., martorul Florica A. au declarat că nu au văzut conflictul avut între inculpat și martorii minori, iar focul a fost deschis direct asupra lor după ce ultimii au fugit de la agresorul înarmat cu a armă de foc.

A menționat că nu este de acord cu concluzia instanțelor judecătorești care a apreciat că acțiunile inculpatului au fost îndreptate împotriva sa ca fiind comise în stare de șoc și dezorientare în urma cauzării vătămarilor corporale asupra sa, deoarece partea vătămată Bucur M., văzîndu-l pe Arsene N. murdar de sînge și cu arma în mînă l-a întrebat dacă totul este normal, cu intenția de a-i acorda un ajutor, nimeni nu a manifestat careva acțiuni pe care inculpatul le-ar fi interpretat ca o amenințare în adresa sa din partea părților vătămate, iar preinșii agresori nu mai erau la fața locului.

Inculpatul deținea legal o armă de foc, cunoștea calitățile de luptă a acesteia, fiind conștient de eventualele urmări ale aplicării acestei arme asupra oamenilor, deci el a acționat cu intenție directă și admitea în mod

conștient un posibil sfârșit letal pentru persoanele asupra cărora a deschis focul din armă.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor, acuzatorul de stat și avocatul Tarsîna V. în numele părții vătămate Bucur M., invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În sensul art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și probelor suplimentar administrate, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Aceste prevederi procesuale au fost respectate de către instanța de apel la judecarea apelurilor.

Arsene Nicolae a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal.

Procurorul, prezent în ședința de judecată, Gabriela Iuga, în discursul său în scris, a solicitat reîncadrarea acțiunilor lui N. Arsene în prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal, motivînd că, reieșind din circumstanțele stabilite în cadrul examinării cauzei, inculpatul nu a avut intenția directă de a comite omorul anumitor persoane, fiindcă după împușcături, inculpatul nu a întreprins nimic pentru a realiza careva planuri de omor.

Instanța de fond, a reîncadrat acțiunile lui N. Arsene din prevederile

art. 27, 145 alin.(2) lit. g) Cod penal în cele ale art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Ulterior, procurorul – Dorina Tăut, a declarat apel suplimentar, solicitând condamnarea lui Arsene Nicolae în baza art. 27, 145 alin.(2) lit.b),g) Cod penal, argumentând că în instanța de fond procurorul a orientat greșit instanța de judecată de a-l condamna pe N. Arsene în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, însă aceasta nu putea să influențeze asupra pronunțării unei hotărâri legale.

A declarat recursuri ordinare procurorul C. Miron și avocatul Tarsîna V. în numele părții vătămate Bucur M., care nu sunt de acord cu faptul că instanța de fond a încadrat acțiunile lui Arsene N. în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, considerînd că acțiunile acestuia urmau a fi corect încadrate în prevederile art. 27, 145 alin.(2) lit.g) Cod penal, deoarece în speță este prezentă tentativa de omor, săvârșită prin depășirea legitimei apărări.

Colegiul remarcă, că potrivit art.53 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării, iar potrivit pct. 4) al aceluiași articol, modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă în cursul cercetărilor judecătorești se va constata că inculpatul a săvârșit această infracțiune.

Conform prevederilor art.53 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, procurorul își expune părerea în debaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Raportînd aceste stipulări la argumentele invocate de acuzatorul de stat și avocatul părții vătămate în recursurile declarate, Colegiul penal consideră că, acestea sînt în contradicție cu prevederile legii nominalizate și nu pot fi reținute ca temei pentru casarea hotărîrilor judecătorești.

Instanța de recurs constată, că în prima instanța procurorul a modificat învinuirea lui Arsene N. în sensul ameliorării situației acestuia.

Conform art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și

numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

În situația dată, în condițiile în care reprezentantul învinuirii de stat, prin discursul său în scris, a modificat învinuirea, cerînd reîncadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal, aceste împrejurări nu pot fi evaluate decît un refuz a-l procurorului de la învinuirea inițial adusă. În atare condiții, instanța de judecată urma a se conforma cerințelor de modificare a încadrării faptei comise de N. Arsene, cu atît mai mult, că acestea erau în favoarea inculpatului, iar instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.325 Cod de procedură penală, nu poate agrava situația inculpatului în raport cu acuzarea susținută de procuror în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, instanțele judecătorești au menționat că din probele administrate în cauză, nu s-au stabilit elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de omor, deoarece acțiunile inculpatului au fost dirijate de starea de șoc și dezorientare în care se afla acesta în urma cauzării vătămarilor corporale asupra sa.

În acest aspect, instanța de recurs menționează că, reieșind din sensul art.27 Cod penal, cît și prin prisma explicației Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 24 decembrie 2012 *„Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvîrșite prin omor (art.145-148 CP al RM)”*, este menționat că, *„Tentativa de omor, poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. În alte cazuri, tentativa de omor poate fi o tentativă perfectă (terminată), atunci cînd făptuitorul depune toate eforturile pe care le consideră necesare pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul.*

Renunțare de bunăvoie la săvîrșirea infracțiunii de omor intenționat se va considera încetarea de către făptuitor a pregătirii de omorul intenționat sau încetarea acțiunilor (inacțiunilor) îndreptate nemijlocit spre săvîrșirea omorului intenționat, dacă făptuitorul era conștient de posibilitatea consumării infracțiunii. Făptuitorul nu poate fi supus răspunderii penale în baza art.145 CP al RM, dacă a

renunțat, benevol și definitiv, să ducă pînă la capăt activitatea infracțională. În același timp, cel care a renunțat de bunăvoie la ducerea pînă la capăt a infracțiunii de omor intenționat este supus răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvîrșită conține o altă infracțiune consumată (de exemplu, infracțiunea prevăzută la art.151, 152 sau altele din Codul penal).

În ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvîrșirii omorului, însă, din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu-și produc efectul”.

Astfel, în urma împrușcăturilor efectuate de inculpat, acesta nu a întreprins careva măsuri pentru a se ascunde de la locul comiterii faptei, sau de a-și realiza planul de omor, avînd posibilitatea reală, fiindcă în pistol mai avea trei cartușe, dar dimpotrivă a încercat să acorde ajutor părților vătămate prin transmiterea banilor în vederea deplasării la spital.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond corect a procedat încadrînd acțiunile lui Arsene Nicolae în prevederile art. 287 alin.(3) Cod penal, la solicitarea procurorului, condamîndu-l în limitele învinuirii formulate de către acuzatorul de stat, pentru a nu depăși aceste limite.

Cît privește argumentul avocatului părții vătămate precum că acțiunea civilă nu a fost admisă integral conform solicitărilor și anume de a fi încasat prejudiciul moral în mărime de 100000 lei, instanța de recurs conchide, că instanța de apel, prin admiterea acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului moral în sumă de 15000 lei, a ținut cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată Bucur M. a suferințelor fizice și psihice în legătură cu vătămarile corporale ușoare cauzate, fiindu-i dereglată sănătatea pe o perioadă de timp, precum și de faptul că, condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, astfel, suma încasată în beneficiul lui Bucur Mihail, este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de către victimă.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate de procuror și avocatul părții vătămate. Autorii recursurilor nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de autori în cererile de recurs ordinar repetă

întocmai argumentele expuse anterior în apeluri, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat și avocatul Tarsîna V. în numele părții vătămate Bucur M. și, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârilor atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de avocatul Tarsîna Vasile în numele părții vătămate Bucur Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Arsene Nicolae Nicolae*, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 24 iunie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru